

Nők és a papság

Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt mondta:

„A Segítőegylethez intézett egyik beszédében Joseph Fielding Smith elnök, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt, ezt mondta: »Bár a nőtestvérek nem kapták meg a papságot – az nem lett rájuk ruházva –, ez nem jelenti azt, hogy az Úr nem adott nekik felhatalmazást...

Mindenki kaphat felhatalmazást, legyen akár férfitestvér, akár nőtestvér, hogy megtegyen bizonyos dolgokat az egyházban, amelyek kötelező érvényűek és teljes mértékben szükségesek a szabadulásunkhoz, mint például az a munka, amelyet nőtestvéreink az Úr házában végeznek. Felhatalmazást kaptak arra, hogy nagyszerű és csodálatos dolgokat tegyenek, az Úr előtt szent dolgokat, melyek éppúgy teljességgel kötelező érvényűek, mint a papságviselő férfiak által adott áldások« [‘Relief Society—An Aid to the Priesthood,’ *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4].

Abban a figyelemre méltó beszédben Smith elnök újból és újból elmondta, hogy a nőknek is adatott felhatalmazás. A nőknek ezt mondta: »Felhatalmazás által szólhattok, mert az Úr felhatalmazást helyezett rátok.« Azt is mondta, hogy a Segítőegylet »hatalmat és felhatalmazást [kapott] rengeteg dolog megtételére. Az általuk

végzett munkát isteni felhatalmazás által végzik.« Természetesen a nők és férfiak által végzett egyházi munkát, legyen az a templomban vagy az egyházközségekben, illetve gyülekezetekben, azok irányítása alatt végzik, akik papsági kulcsokat birtokolnak. Smith elnök a Segítőegylet vonatkozásában a következőket magyarázta el: »[Az Úr] megadta nekik ezt a nagyszerű szervezetet, ahol felhatalmazásuk van az egyházközségek püspökeinek irányítása alatt... szolgálni, gondoskodva népünk lelki és fizikai szükségleteiről egyaránt« [‘Relief Society—An Aid to the Priesthood,’ 4–5]. [...]

Nem szoktuk meg, hogy a nőkről úgy beszéljünk, mint akik a papság felhatalmazásával rendelkeznek az egyházi elhívásaikban – de mégis, milyen más felhatalmazás lehetne ez? Amikor egy nő – akár fiataalt, akár időset – elválasztanak teljes idejű misszionáriusként az evangélium prédikálására, akkor papsági felhatalmazást kap egy papsági feladat ellátására. Ugyanez érvényes akkor is, amikor egy papsági kulcsokat birtokló személy irányítása alatt elválasztanak egy nőt, hogy valamelyik egyházi szervezetben hivatalt töltsön be vagy tanítson. Bárki működjön is egy olyan hivatalban vagy elhívásban, amelyet egy papsági kulcsokat birtokló személytől kapott, maga is a papsági felhatalmazást használja a kijelölt feladatai ellátása közben” (A papság kulcsai és felhatalmazása. *Liahóna*, 2014. máj. 50–51.).

Nők és a papság

Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt mondta:

„A Segítőegylethez intézett egyik beszédében Joseph Fielding Smith elnök, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt, ezt mondta: »Bár a nőtestvérek nem kapták meg a papságot – az nem lett rájuk ruházva –, ez nem jelenti azt, hogy az Úr nem adott nekik felhatalmazást...

Mindenki kaphat felhatalmazást, legyen akár férfitestvér, akár nőtestvér, hogy megtegyen bizonyos dolgokat az egyházban, amelyek kötelező érvényűek és teljes mértékben szükségesek a szabadulásunkhoz, mint például az a munka, amelyet nőtestvéreink az Úr házában végeznek. Felhatalmazást kaptak arra, hogy nagyszerű és csodálatos dolgokat tegyenek, az Úr előtt szent dolgokat, melyek éppúgy teljességgel kötelező érvényűek, mint a papságviselő férfiak által adott áldások« [‘Relief Society—An Aid to the Priesthood,’ *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4].

Abban a figyelemre méltó beszédben Smith elnök újból és újból elmondta, hogy a nőknek is adatott felhatalmazás. A nőknek ezt mondta: »Felhatalmazás által szólhattok, mert az Úr felhatalmazást helyezett rátok.« Azt is mondta, hogy a Segítőegylet »hatalmat és felhatalmazást [kapott] rengeteg dolog megtételére. Az általuk

végzett munkát isteni felhatalmazás által végzik.« Természetesen a nők és férfiak által végzett egyházi munkát, legyen az a templomban vagy az egyházközségekben, illetve gyülekezetekben, azok irányítása alatt végzik, akik papsági kulcsokat birtokolnak. Smith elnök a Segítőegylet vonatkozásában a következőket magyarázta el: »[Az Úr] megadta nekik ezt a nagyszerű szervezetet, ahol felhatalmazásuk van az egyházközségek püspökeinek irányítása alatt... szolgálni, gondoskodva népünk lelki és fizikai szükségleteiről egyaránt« [‘Relief Society—An Aid to the Priesthood,’ 4–5]. [...]

Nem szoktuk meg, hogy a nőkről úgy beszéljünk, mint akik a papság felhatalmazásával rendelkeznek az egyházi elhívásaikban – de mégis, milyen más felhatalmazás lehetne ez? Amikor egy nő – akár fiataalt, akár időset – elválasztanak teljes idejű misszionáriusként az evangélium prédikálására, akkor papsági felhatalmazást kap egy papsági feladat ellátására. Ugyanez érvényes akkor is, amikor egy papsági kulcsokat birtokló személy irányítása alatt elválasztanak egy nőt, hogy valamelyik egyházi szervezetben hivatalt töltsön be vagy tanítson. Bárki működjön is egy olyan hivatalban vagy elhívásban, amelyet egy papsági kulcsokat birtokló személytől kapott, maga is a papsági felhatalmazást használja a kijelölt feladatai ellátása közben” (A papság kulcsai és felhatalmazása. *Liahóna*, 2014. máj. 50–51.).

